

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

► PAŽINKIME KATEKIZMĄ

Rugpjūčio 20 d., šį sekmadienį, 14 val., šv. Antano rūmų salėje (Vilniaus g. 6) vyks kun. br. Antano Grabnicko OFM Katalikų Bažnyčios Katekizmo mokymas.

► VYRŲ MALDOS VAKARAS

Kviečiame visus vyrus į maldos vakarą, kuris vyks **rugpjūčio 25 d.**, penktadienį, po 18 val. šv. Mišių, vienuolyno refektoriuje.

► REGISTRACIJA I KOMUNIJAI IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTUI

Pirmajai Komunijai vaikai registruojami nuo 9 metų, Sutvirtinimui registruojami tikintieji, kurie Sutvirtinimo sakramento teikimo dieną (planuojama 2018 m. vasarą) bus sulaukę 15 metų. Suaugę, norintys ruošti Krikštui, Pirmajai Komunijai, Sutvirtinimo sakramentui. **Registracija vyks iki rugsėjo 18 d., 15.00 – 17.50 val. (darbo dienomis) parapijos namuose. Vaikus ir paauglius registruoja tėvai. Auka nuo 15 €** (skiriama parapijos katechetinei veiklai, alfa kurso lektoriams, alfa išvykai, lytiškumo ugdymo savaitgaliui, pratyboms, parapijos namų išlaikymui ir t. t.).

Registracijai reikalingi dokumentai: **I Komunijai – Krikšto liudijimo kopija; Sutvirtinimui – Krikšto ir I Komunijos liudijimų kopijos.** Nebus registruojami tie, kurie neturės dokumentų kopijų.

► PARAMĄ ŠV. ANTANO DIENOS CENTRO NAMELIO ŠILDYMO SISTEMOS ĮVEDIMUI

Mieli parapijiečiai ir geradariai, prašome jus įsijungti į gerų darbų akciją ir paaukoti Šv. Antano Dienos centro namelio šildymo dujomis sistemos įvedimui ir Katilinės įrengimui. Reikalinga bendra suma: 50 000 Eur. Ieškome 1 tūkstančio žmonių, norinčių prisijungti prie gailingumo darbų ir dalyvauti savo parama - 50 Eur šioje akcijoje. Aukas galite atnešti į Bažnyčios raštinę, ten būsite įregistruoti į Aukotojų sąrašą. Jūsų vardai bus įrašyti į rėmėjų sąrašus memoriale geradariams atminti.

LITURGINIAI SKAITINIAI

21 P — Šv. Pijus X, popiežius

Ts 2, 11-19; Ps 105, 34-35. 36-37. 39-40. 43ab ir 44; Mt 19, 16-22

22 A — Švč. Mergelė Marija Karalienė

Ts 6, 11-24a; Ps 84, 9. 11-12. 13-14; Mt 19, 23-30

23 T — Šv. Rožė Limietė, mergelė

Ts 9, 6-15; Ps 20, 2-3. 4-5. 6-7; Mt 20, 1-16

24 K — Šv. Baltramiejus, apaštalas

Apr 21, 9b-14; Ps 144, 10-13. 17-18; Jn 1, 45-51

25 P — Šv. Liudvikas

Šv. Juozapas Kalasantas, kunigas

Rut 1, 1. 3-6. 14b-16. 22; Ps 145, 5-10; Mt 22, 34-40

26 Š — Rut 2, 1-3. 8-11; 4, 13-17; Ps 127, 1-2. 3. 4-5; Mt 23, 1-12

27 S — XXI EILINIS SEKMADIENIS

Iz 22, 19-23; Ps 137, 1-3. 6. 8; Rom 11, 33-36; Mt 16, 13-20

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00
banko sask.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
įm. kodas - 190769729, sask. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlį parengė Giedrė Gagilaitė
Laikraštėlį galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KRETINGOS VIEŠPATIES
APREIŠKIMO ŠVČ. M. MARIJAI
BENDRUOMENĖS
INFORMACINIS LAPELIS

Nr. 974
XX EILINIS
SEKMADIENIS
2017 m. rugpjūčio 20 d.

Kelyje

*Papuošk mano širdį,
Viešpatie, savo buvimu;
paversk ją savo buveine!
Tu esi mano laukiamas Svečias,
Bičiulis, pas mane pasilieikantis.
Tau, kuriam dera prabangūs rūmai,
aš galiu pasiūlyti tik skurdžią trobelę.
Savo namus aš papuošiu
ilgesiu ir troškimu.
Tuomet dangaus spindesys
apšvies mano būstą.
Mano namai taps katedra,
mano širdis - tabernakuliu.
Papuošk mano širdį,
Viešpatie, savo artumu,
paversk ją savo buveine. Amen.*

/ PAL. JONAS XXIII /

IŠ PRANAŠO IZAIJO KNYGOS (56, 1. 6-7)

Štai ką sako Viešpats:

„Laikykites teisės ir būkite teisingi, nes greitai ateis mano išganymas ir pasireikš mano teisybė.

Taip pat ateivius, kurie prisijungė prie Viešpaties, kad jam tarnautų kaip jo darbininkai ir mylėtų Viešpaties vardą, – visus, kurie švenčia šeštadienį ir jo neišniekina, kurie laikosi mano sandoros, aš nuvesiu į šventąjį kalną ir savo maldos namuose juos pripildysiu džiaugsmo. Malonios man bus jų deginamosios atnašos ir skerdžiamosios aukos ant mano altoriaus, nes mano namai vadinsis maldos namai visoms tautoms“.

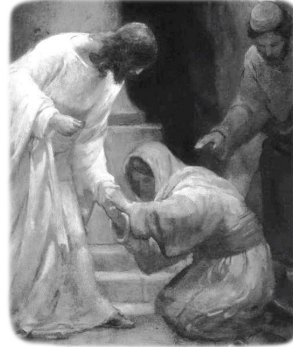
ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (66, 2-3. 5. 6. 8)

P. O Dieve, tave tegarbina tautos, tešlovina visos tautelės!

Tebūna mums Dievas didžiai maloningas, telaimina mus, giedru veidu težvelgia. Tegul jo žygius pažįsta pasaulis, visų tautų žmonės – jo išganingą darbą. – P.

Visa žmonija tegu linksmintas, džiaugias, kad tu tautose viešpatauji teisingai, pasaulį tautoms vadovauji. – P.

O Dieve, tave tegarbina tautos, tešlovina visos tautelės. Tegul mus laimina Dievas, pasaulio kraštai tegu jį pagerbia. – P.

IŠ ŠVENTOJO APAŠTALO PAULIAUS LAIŠKO ROMIEČIAMS (11, 13-15. 29-32)

Broliai!

Jums, kilusiems iš pagonių, aš sakau: būdamas pagonių apaštalas, aš stengiuosi išgarsinti savo tarnystę: galgi pavyks man savo tautiečiuose sukelti pavydą ir bent kai kuriuos išgelbėti. Nes jeigu jų atmetimas pasauliui reiškia sutaikinimą, tai ką gi reikštų jų priėmimas, jei ne gyvenimą prisikėlus iš numirusių?

Juk Dievo malonės dovanos ir pašaukimas – neatšaukiami. Kaip jūs kadaise nebuvote klusnūs Dievui ir dėl jų neklusnumo dabar patyrėte gailingumą, taip ir jie dabar nepaklūsta dėl jums suteikto pasigailėjimo, kad dabar ir jie susilauktų gailingumo. Dievas visus uždarė neklusnume, kad visų pasigailėtų.

ALELIUJA. *Jėzus skelbė karalystės Evangeliją ir gydė visokias negales.* ALELIUJA.

EVANGELIJA PAGAL MATAŲ (15, 21-28)

Jėzus pasitraukė į Tyro ir Sidono sritį. Ir štai iš ano krašto atėjo viena moteris kananietė ir šaukė: „Pasigailėk manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau! Mano dukterį baisiai kankina demonas!“ Bet Jėzus neatsiliepė.

Tuomet priėjo mokiniai ir ėmė jį prašyti: „Išklausyk ją, nes ji sekioja iš paskos šaukdama!“

Jėzus tarė: „Aš esu siųstas tik pas pražuvusias Izraelio namų avis“.

Tada moteris pribėgusi puolė ant žemės, maldaudama: „Viešpatie, padėk man!“

Jis atsakė: „Nedera imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams“.

O ji sako: „Taip, Viešpatie, bet ir šunyčiai ėda trupinius, nukritusius nuo šeimininko stalo“.

Tuomet Jėzus tarė jai: „O moterie, didis tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip prašai“. Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.

ŠV. PIJUS X

Pijus X buvo vienas popiežių, palikusių didžiausią žymę XX a. pirmosios pusės Bažnyčios gyvenime ir papročiuose pirmiausia dėl grynai valstietiško meilumo, kurio buvo kupinas jo kaip kunigo ir vyriausiojo ganytojo gyvenimas ir dėl ryžtingumo, kai reikėjo ginti krikščioniškojo mokymo tyrumą nuo bet kokių priemaišų, ypač nuo klastingos modernizmo vadinamos erezijos, kurią jis griežtai pasmerkė. Dėl tokio rūpestingo tikėjimo gynimo Pijus X kartais būdavo kaltinamas persistengimu ir iš degtuko malkų vežimo priskaldymu. Toks vertinimas galbūt per griežtas, tačiau ne be pagrindo. Akivaizdžiausiai jo kaip ganytojo bei ugdytojo rūpestį išduoda jo vardu pavadinto katekizmo redakcija, iš kurios mokėsi religijos tiesų net keletas krikščionių kartų. Šis katekizmas buvo pateiktas klausimų ir atsakymų, kuriuos reikėjo išmokyti mintinai, forma, tad nebūdavo galimybių jokioms abejonoms ar neaiškumams kilti: tai buvo tarsi kokie dvasiai bėgiai, kuriais sekant krikščionims nekildavo daug sunkumų. Pijus X, Džiuzepė Melchioras Sarto, draugams tiesiog Bepi, gimė 1835 m. birželio 2 d. nedideliame Treviso provincijos Rieze miestelyje. Antrasis iš dešimties anksti netekusių tėvo brolių, dar labai jaunutis įstojo į Padujos seminariją, į nemokamą vietą, kurią jam parūpino Venecijos patriarchas kardinolas Jakopo Moniko, šiame uoliame ir užsispyrusiame jaunuolyje išvelgęs aiškų pašaukimą kunigystei. Kai kurie draugai, jo ekselencijai patriarchui rekomenduodami jaunąjį Sarto, pripažino: „Ketverius metus jis pėsčiomis vaikščiojo mokytis iš Rieze į Kastelfranco tikėdamasis, jog vieną dieną galės tapti kunigu.“ Patriarcho išvalgos buvo teisingos. Padujos seminariją Džiuzepė Sarto baigė būdamas dvidešimt trejų metų ir jau kunigas. Įgyti patirties jis buvo pasiūstas kapelionu į Tombolą. Šis „noviciatas“ truko devynerius metus, po to dar devynerius metus jis dirbo Salcano Venecijos provincijoje klebonu, o dar kitus devynerius – Treviso katedros kanauninku ir vietos seminarijos dvasios vadovu. Jis jau rengėsi galutinai pasilikti tarp žavaus ir ramaus Treviso sienų ir užsiimti šia intensyvia ir naudinga veikla, kai jį kaip žaibas iš giedro dangaus užgriuvo žinia, jog yra paskiriamas Mantujos vyskupu. Būtų padaręs viską, kad tik išvengtų šio posto. Tačiau jį pasirikęs Leonas XIII pranešė, jog neturi kito kandidato. Taip monsinjoras Sarto 1885 m. balandžio 18 d. iš Treviso išvyko į Mantują. Šiame gražiame Gonzagų giminės mieste jis išbuvo devynerius metus, tiek pat, kiek paskui bus Venecijos patriarchu. Tačiau prieš užimdamas Šv. Morkaus sostą, jis, dėl Vatikano ir Italijos vyriausybės, pareiškęs senas teises į Venecijos patriarcho skyrimą, nesutarimų, vis dėlto turėjo išlaukti dvejus metus. Šiam reikalui išsprendus, kardinolas Sarto persikėlė į dožų miestą ir vėl pateikė beį dar labiau patikslino savo jau Mantujoje sėkmingai diegiamą ganytojišką programą. Šioje programoje buvo skirta daug dėmesio katekizmo mokymui, ypač vaikus ir tiek pat reikšmės buvo teikiama jaunų seminaristų ugdymui: būtent tai jo manymu buvo geriausias būdas padėti pamatus religiniams klausimams daugiau dėmesio skiriančiai ir jautriai krikščionių bendruomenei. Joje taip pat buvo numatoma visur atgaivinti religinį gyvenimą, atkurti miesto krikščionių identitetą atgaivinant šventes bei tradicijas ir skatinant katalikus vėl grįžti į politinį gyvenimą. Visa tai lydėjo didi artimo meilė ir gyvas dėmesys vargšams. Beje už Burano nėriinių pramonės atgimimą reikia irgi dėkoti jo pastangoms. Paskui, 1903 metais, mirus Leonui XIII, dalyvavo Romoje konklavoje ir nelaukta buvo išrinktas popiežiumi Pijaus X vardu. Tapęs popiežiumi ir toliau išlaikė savo ganytojišką stilių: liko dėmesingas vaikų religiniam auklėjimui – jiems pasirūpino parengti žymųjį Katekizmą – ir, būdamas ištikimas savo pontifikato moto „Viską atnaujinti Kristuje“, nenustojo ginti Bažnyčios mokymo. Šia programa remdamasis jis labai sugriežtino būsimų kunigų rengimą, atnaujino seminarijas, numatė griežtus reikalavimus kunigų išventinimui, reformavo Bažnyčios kanonų teisės kodeksą, skatino liturginį ir biblinį atsinaujinimą ir – svarbiausia – pradėjo ilgą ir aršią kovą prieš modernizmą, kovą, kuri baigėsi enciklikos Pascendi paskelbimu. Ja Bažnyčioje uždraudė šią pavojingą „ereziją“ ir pasmerkė ją skleidžiančiuosius. Taip pat entuziastingai gynė Bažnyčios nepriklausomybę nuo valstybės. Jis mirė Pirmojo pasaulinio karo, kurio tragišką pradžią labai skausmingai numanė, išvakarėse. Ne visi jį mėgo už jo skubotumą sprendžiant klausimus, tačiau daugelis vertino jo sąžiningumą ir moralinį tyrumą. Šventuoju jį 1954 metais paskelbė Pijus XII.

(Iš Piero Lazzarin. Naujoji šventųjų knyga)